

**[Kristian Nygaard.]**

Aabningstiden vil føre til øget Drikkeri, saa kunde man jo komme ud over disse Vanskeligheder ved at vedtage en Bestemmelse om at standse Spiritusudskænkningen Kl. 24; selv om man fremdeles holdt aabent til Kl. 2 Nat. Vi har her en lignende Ordning at henvise til; i 1917, da Restauratio- nerne skulde lukke tidligt, standsede Re- stauratorerne i Fredericia under Købestæv- net Spiritusudskænkningen Kl. 11 Aften, skønt de havde ansøgt om og faaet Mini- steriets Tilladelse til at holde aabent til Kl. 2. Naturligvis kan man saa her ind- vende, at en saadan Indskrænkning er et Indgreb i den personlige Frihed, men det sker jo kun for at undgaa den Fortræd, ikke mindst over for Landets Ungdom, som overdreven Nydelse af stærke Drikke for- aarsager.

Jeg vil mene, at der maa være Mulig- heder for at skabe et Flertal i dette høje Ting for Beskyttelse af de svage mod de berusende Drikkes skadelige Indflydelse, og jeg vil haabe, det maa lykkes at skabe en ny Helligdagslov, der giver Befolkningen øget Frihed og øget Ansvarsfølelse og der- ved Lyst til at vogte og beskytte vor Søn- dag, saa den kan blive den Helligdag og Hviledag, som Menneskene trænger til. Jeg haaber, det skal lykkes i det Udvalg, der sikkert bliver nedsat, at opnaa Enighed, saa vi kan faa en Helligdagslov, der efter de givne Forudsætninger kan tilfredsstille alle Parter.

**Elbæk-Jessen:** I Bemærkningerne til dette Lovforslag finder vi ikke, at der er fremkommet Oplysninger, som tilstrække- ligt begrunder en Ændring af Loven om offentlig Fred paa Folkekirkens Helligdage. Vi ser i disse Bemærkninger, at den højtærede Minister kommer med Væddeløbsfolkene under Armen, men nogen reel eller forret- ningsmæssig Grund er ikke anført, og det bør der være, naar der skal ændres i en saa- dan Lovgivning.

Der ligger noget principielt bag ved den Tanke, at der bør herske en særlig Fred paa disse Helligdage, og at Gudstjenesten ikke maa forstyrres; det er det offentlige Ær- bødighed for de fra Fædrene nedarvede kristne Traditioner. Vi ønsker ikke, at denne Ærbødighed slettes eller forringes; med den Lovgivning, vi har paa dette Omraade, er der ingen Hindring for almindelige For- retninger, der er ogsaa Frihed til at tage ud i den frie Natur, og det har vi jo i saa rigt Maal her i det skønne Danmark omkring København og omkring de andre Byer.

I det hele taget er det baade godt og rime- ligt, at Folk tager ud i Naturen, men det er der intet Forbud imod. Der er heller ikke i den bestaaende Lovgivning nogen Tvang til at gaa i Kirke, det er ogsaa ganske frit.

Ogsaa Forlystelseslivet kan florere i tilstrækkelig Grad. Der har ganske vist af turistmæssige Grunde været Indvendinger imod den tidlige Lukning Lørdag Aften, der har ogsaa under Forhandlingerne her i Salen været nævnt Pinselørdagaften, men der har ogsaa været anvist Udveje til paa en god Maade at komme om ved det; det har der ogsaa været tilstrækkelig Frihed til.

I det hele taget finder vi, at det er et mærkeligt Tidspunkt, midt i en Krisetid, at foreslaa lettere Adgang til Forlystelser, for det er det, Lovforslaget giver. I vort store Naboland mod Vest, England, der i forretningsmæssig Henseende har et højt Stade, gennemføres der en ganske særlig Stilhed paa Helligdage. Med disse Englands hellige Traditioner har dette Lands Forret- ningsliv udviklet sig fuldt tidssvarende; der er al mulig Grund til at bemærke det.

Vort Parti kan altsaa ikke se, at der er noget Grundlag for de her nævnte Ændrin- ger, og under de foreliggende Forhold kan vi ikke medvirke til, at Lovforslaget gen- nemføres.

**Axel Dam:** Hvis det overhovedet er nødvendigt i vor Tid at have nogen anden Helligdagslov end den Bestemmelse, der findes i Straffelovens § 137, og som gaar ud paa, at det er strafbart ved Larm og Uorden at forstyrre ikke blot Folkekirkens Gudstjeneste, men kirkelige Handlinger over- hovedet, derunder indbefattet Ligtog, bør man dog i vore Dage kunne være enig om, at Formaalet for en Helligdagslovgivning bør være et helt andet; end det var paa højsalig Kong Christian den Sjettes Tid, da man ikke blot havde tvungen Gudst- tjeneste, men ogsaa var tvunget til at holde sig vaagen under Gudstjenesten — derfor gik en Mand rundt med et Spyd og vaagede over, at man ikke faldt i Søvn —, og man skulde ogsaa høre efter, hvad der blev sagt. Man har fra den Tid fundet nogle mærkelige Bøger; der udvortes ser ud som Salmebøger; der staar Salmer udenpaa, men aabner man dem, viser det sig, at det er Morskabs- lekture, som Folk tog med sig i Kirken, naar de alligevel skulde tvinges til at sidde der. For Børnenes Vedkommende varede, saa vidt jeg ved, den tvungne Kirkegang til langt ind i det forrige Aarhundrede, og de skulde ikke blot møde i Kirken, men ogsaa med andægtig Mine. Hvis de ikke